

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av bilagan till lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker ändras så att punktskatten på alkoholdrycker höjs. Skattehöjningen hänförs till olika dryckesgrupper så att skattebördan ökar lika mycket i relation till den rena alkohol som de innehåller. Punktskatten på starka alkoholdrycker höjs med cirka 5,3 procent, punktskatten på öl med 8,2 procent och punktskatten på vin som innehåller 12,5 procent alkohol med cir-

ka 8,6 procent. I medeltal höjs punktskatten på alkoholdrycker med cirka sju procent.

Till följd av höjningen stiger priserna på alkoholdrycker med i medeltal 2,3 procent.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2014 och avses bli behandlad i samband med den.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 1 januari 2014.

MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagstiftning

Den nationella lagstiftningen

Utgångspunkten för den alkoholpolitik som tillämpas i Finland har varit att begränsa tillgången till alkohol och därmed minska de alkoholrelaterade skadorna.

Alkoholskatten sänktes med i medeltal 33 procent 2004. Genom skattenedsättningen ville man styra alkoholkonsumtionen från resandeförsäljning till produkter som beskattas i Finland.

Efter skattenedsättningen 2004 har alkoholskatterna höjts fyra gånger. I början av 2008 höjdes alkoholskatterna med i medeltal 11,5 procent så att skatten på starka alkoholdrycker höjdes med 15 procent och skatten på andra alkoholdrycker med 10 procent. År 2009 höjdes alkoholskatten med 10 procent två gånger. År 2012 höjdes skatten på öl och svaga alkoholdrycker som tillverkats genom jäsningsmedel med 15 procent och skatten på andra drycker med 10 procent. Syftet med skattehöjningarna har varit att öka statens inkomster samt att minska den totala alkoholkonsumtionen och därigenom de alkoholrelaterade skadorna. Dessutom har syftet varit att dimensionera skattehöjningarna så att höjningen av priserna på alkoholdrycker inte i betydande utsträckning leder till att den inhemska försäljningen ersätts av resandeförsäljning.

Bestämmelser om punktskatter på alkohol och alkoholdrycker finns i lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker (1471/1994), nedan *lagen om accis på alkohol*. Med alkoholdrycker avses i lagen drycker som är avsedda att förtäras och som innehåller mer än 1,2 volymprocent etylalkohol. Öl anses vara en alkoholdryck när den innehåller mer än 0,5 volymprocent etylalkohol. Alkoholdrycker indelas enligt lagen om accis på alkohol i fem grupper: öl, vin, andra genom jäsningsmedel tillverkade alkoholdrycker, mellanprodukter och etylalkohol. I lagen definieras dessa produkter med hjälp av tulltariffens positioner och verbala preciseringar.

Med öl avses i lagen om accis på alkohol sådana maltdrycker som hör till position 2203 i tulltariffen samt sådana blandningar av öl och alkoholfria drycker som hör till position 2206 i tulltariffen och som innehåller mer än 0,5 volymprocent alkohol. Öl beskattas på basis av dryckens etylalkoholhalt. Enligt lagen om accis på alkohol är skatten på öl 29,90 cent/centiliter etylalkohol, om ölets etylalkoholhalt är högre än 2,8 volymprocent. Om etylalkoholhalten i öl är högre än 0,5, men högst 2,8 volymprocent, är motsvarande skatt 4,00 cent.

Det tas ut skatt på etylalkohol på basis av dryckens etylalkoholhalt. På sådana produkter som hör till position 2208 i tulltariffen (starka alkoholdrycker) och vars etylalkoholhalt i volymprocent är högre än 1,2, men högst 2,8, tas det ut 4,00 cent i skatt per centiliter alkohol. Om produktens etylalkoholhalt är högre än 2,8 volymprocent, ska det på produkten tas ut 43,40 cent i skatt per centiliter etylalkohol. Som etylalkohol beskattas starka alkoholdrycker som vodka, konjak, whisky och likör samt exempelvis sådana long drink -drycker som inte har tillverkats genom jäsningsmedel. Som etylalkohol beskattas dessutom sådana druv- och fruktvinsbaserade drycker vars alkoholhalt är högre än 22 volymprocent.

I lagen om accis på alkohol görs skillnad mellan vin och andra drycker som tillverkats genom jäsningsmedel. Som vin beskattas sådant vin som tillverkats av druvor och utan någon tillsats och som inte innehåller tillsatt etylalkohol. Med andra drycker som tillverkats genom jäsningsmedel avses en sådan genom jäsningsmedel tillverkad dryck som inte är vin eller öl och som inte innehåller tillsatt etylalkohol samt vars alkoholhalt är högst 15 volymprocent. Sådana drycker är till exempel cider, long drink -drycker och bärvin. Punktskatten på vin och andra alkoholdrycker som tillverkats genom jäsningsmedel fastställs i liter färdig produkt. Om etylalkoholhalten i vinet eller i de andra alkoholdryckerna som tillverkats genom jäsningsmedel är högre än 1,2, men högst 2,8 volymprocent, är skatten 11,00 cent per liter färdig produkt. Om etylalkoholhalten är högre än 2,8, men högst 5,5 volymprocent, är skatten

159 cent per liter färdig produkt. Om etylalkoholhalten är högre än 5,5, men högst 8 volymprocent, är skatten 224 cent per liter färdig produkt. På de mest konsumerade vinerna och de andra genom jäsnings tillverkade alkoholdryckerna, vars etylalkoholhalt är högre än 8, men högst 15 volymprocent, är skatten 312 cent per liter färdig dryck. Även när etylalkoholhalten i vinet är högre än 15, men högst 18 volymprocent, är skatten 312 cent per liter färdig dryck.

Produkter som har tillverkats genom jäsnings och som inte enligt definitionerna kan vara öl, vin eller annan genom jäsnings tillverkad dryck, till exempel vin med någon tillsats, beskattas som mellanprodukter. Om produkternas etylalkoholhalt är högre än 1,2, men högst 15 volymprocent, är skatten på mellanprodukterna 379 cent per liter färdig produkt. Om etylalkoholhalten är högre än 15, men högst 22 volymprocent, är skatten 625 cent per liter färdig produkt.

Dessutom tas det i enlighet med bestämmelserna i lagen om accis på vissa dryckesförpackningar (1037/2004) ut punktskatt på dryckesförpackningar för alla detaljhandelsförpackningar som innehåller alkoholdrycker. Punktskatten på dryckesförpackningar är 51 cent per liter färdig produkt. Dryckesförpackningen är skattefri om den kan fyllas på nytt eller användas för råvaruåtervinning och hör till det pantbaserade retursystemet.

Rätten att sälja alkoholdrycker

Bestämmelser om alkoholdrycker ingår också i alkohollagen (1143/1994). Enligt alkohollagen har alkoholbolaget ensamrätt att bedriva detaljhandel med alkoholdrycker, med undantag för försäljning som nämns i 14 §. Genom jäsnings tillverkade alkoholdrycker som innehåller högst 4,7 volymprocent etylalkohol får dock med detaljhandelsstillstånd säljas i dagligvarubutiker.

Lagstiftningen inom Europeiska unionen

I Europeiska unionens lagstiftning föreskrivs det om den struktur för skatterna på alkoholdrycker och om de minimiskattesatser för punktskatt på alkohol som ska tillämpas i medlemsländerna. Bestämmelser om alko-

holbeskattningens struktur, de produkter som ska beskattas samt om definitionerna på dem ingår i rådets direktiv 92/83/EEG om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker, nedan *strukturdirektivet*. Bestämmelser om minimiskattesatser finns i rådets direktiv 92/84/EEG om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker, nedan *punktskattedirektivet*. Medlemsländerna ska ta ut minst sådana punktskatter som är lika stora som de minimiskattesatser som det föreskrivs om i punktskattedirektivet, men medlemsländerna får tillämpa skatter som är högre än nivån på minimiskattesatserna.

I punktskattedirektivet finns särskilda bestämmelser om de olika alkoholgruppernas minimiskattesatser. Minimiskattesatsen för punktskatt på etylalkohol är 550 euro per hektoliter ren alkohol. Minimiskattesatsen för punktskatt på mellanprodukter är enligt direktivet 45 euro per hektoliter produkt. Motsvarande minimiskattesats på vin, både för icke-mousserande och mousserande vin, är noll euro per hektoliter produkt. Minimiskattesatsen för punktskatten på öl är antingen 0,748 euro per slutprodukts hektoliter och grad Plato eller 1,87 euro per slutprodukts hektoliter och procent alkohol. Direktivet anger också när skatten får ha fler intervaller eller när produkterna kan vara helt eller delvis skattefria.

Punktskattedirektivet kräver inte direkt att medlemsstaterna beskattar olika produkter lika för varje procent etylalkohol. När nationella punktskattesatser införs ska dock bestämmelserna i artikel 110 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt beaktas. Ingen medlemsstat får, direkt eller indirekt, på produkter från andra medlemsstater lägga interna skatter eller avgifter, av vilket slag de än är, som är högre än de skatter eller avgifter som direkt eller indirekt läggs på liknande inhemska produkter. Medlemsstaterna får inte heller fastställa sådana interna avgifter för andra medlemsstaters produkter med stöd av vilka man indirekt skyddar annan tillverkning. I praktiken har kravet på icke-diskriminering varit aktuellt i fråga om öl och vin i sådana fall när endast någotdera varit huvudsakligen av inhemskt ursprung.

I följande tabell presenteras skattesatserna i juli 2013 för alkoholdrycker i vissa av Europeiska unionens (nedan EU) medlemsstater vad gäller öl, vin, mellanprodukter och etylalkohol:

	Öl	Vin	Mellan- produkter	Etylalkohol
	(euro per liter ren alkohol)			
Finland	29,90	28,36	29,76	43,40
Storbritannien	24,44	28,86	20,15	33,58
Sverige	19,59	23,15	25,39	59,18
Irland	19,13	33,69	25,61	36,85
Slovenien	11,00	0,00	5,71	12,00
Danmark	8,84	13,43	9,41	20,12
Frankrike	7,20	0,33	8,72	16,89
Nederländerna ^{7, 18}	7,60	6,72	15,94	
Grekland	6,50	0,00	4,86	24,50
Estland	6,00	7,33	8,20	15,65
Cypern	6,00	0,00	2,14	9,57
Italien	5,88	0,00	3,26	8,00
Ungern	5,67	0,00	4,26	11,67
Kroatien	5,39	0,00	5,13	7,14
Österrike	5,00	0,00	3,48	10,00
Polen	4,75	3,50	3,69	12,08
Belgien	4,28	4,80	5,29	19,62
Malta	3,75	0,00	7,14	14,00
Portugal	3,73	0,00	3,11	11,92
Slovakien	3,59	0,00	4,02	10,80
Tjeckien	3,20	0,00	4,44	11,36
Lettland	3,13	5,86	4,79	13,50
Litauen	2,46	5,21	4,19	12,79
Spanien	1,99	0,00	2,64	8,30
Luxemburg	1,98	0,00	3,19	10,41
Tyskland	1,97	0,00	7,29	13,03
Bulgarien	1,92	0,00	2,19	5,62
Rumänien	1,87	0,00	7,86	7,50

Beräkningarna grundar sig på följande alkoholhalter för öl, vin och mellanprodukter: 5 volymprocent alkohol för öl, 11 volymprocent alkohol för vin och 21 volymprocent alkohol för mellanprodukter.

I jämförelse med andra medlemsstater har Finland höga skattesatser på alkohol. Finlands skatt på öl är den högsta inom EU och näst högst är skatten på öl i Storbritannien och Sverige. Även när det gäller beskattningen av vin ligger Finland i täten i Europa. Man bör också ta i beaktande att viner är skattefria i över hälften av EU:s medlemsstater. De i genomsnitt högsta punktskatterna i EU:s medlemsstater tas ut för etylalkoholprodukter. Finlands skatt på etylalkohol är den näst högsta efter Sverige. Finlands skatt på mellanprodukter är den högsta av EU-medlemsstaterna.

1.2 Praxis

Alkoholkonsumtionen i Finland

Den totala konsumtionen av alkohol i Finland har minskat under de senaste fem åren. Efter 2007 har punktskatterna på alkohol höjts fyra gånger och den totala konsumtionen har minskat med drygt sex procent. År 2012 var den totala konsumtionen per invånare 9,6 liter hundra procentig alkohol, då den som högst var 10,5 liter 2005 och 2007. När man ska tolka konsumtionssiffrorna för 2011 och 2012 måste man emellertid beakta att

statistiken över konsumtionen 2011 ser onaturligt stor ut eftersom upplagringen ökade i anslutning till den höjning av punktskatten på alkohol som trädde i kraft i början av 2012. På motsvarande sätt ser konsumtionssiffran för 2012 onaturligt låg ut av samma orsak.

Minskningen av den totala konsumtionen har berott på att den statistikförda konsumtionen har minskat. Den statistikförda konsumtionen gäller de drycker som säljs och beskattas i Finland. Den statistikförda alkoholkonsumtionen har huvudsakligen minskat som en följd av att priserna på alkoholdrycker stigit. Särskilt de skattehöjningar som gjordes 2008, 2009 och 2012 har höjt priserna. Övriga faktorer som kan ha bidragit till en minskad konsumtion är eventuellt att köpkraften har minskat i och med den ekonomiska recessionen samt att finländarnas dryckesvanor förändrats.

Den statistikförda konsumtionen av starka alkoholdrycker har minskat mest, cirka 22 procent under de senaste fem åren. Detta kan delvis förklaras med de genomförda skattehöjningarna, och med att skatteandelen

av priset på starka alkoholdrycker är klart högst när man jämför olika dryckesgrupper, vilket har gjort att procentuellt lika stora skattehöjningar har höjt punktskatten på starka drycker mest i euro räknat. Försäljningen av vin har åter ökat med nio procent under samma tidsperiod. Till följd av att konsumtionen av starka alkoholdrycker minskat och vinkonsumtionen ökat har deras andelar av den statistikförda konsumtionen av hundra procentig alkohol närmast sig varandra de senaste åren. De starka alkoholdryckernas andel av konsumtionen var 23 procent 2012 och vinets andel 19 procent.

Ölförsäljningen i Finland har minskat med drygt sex procent sedan 2007. Försäljningen av cider har minskat med nästan 30 procent, men den har i stor utsträckning ersatts med en lika stor ökning av försäljningen av long drink -drycker. Man bör lägga märke till att som en följd av den ökade upplagringen i anslutning till ovannämnda skattehöjning ser konsumtionssiffrorna 2012 onaturligt låga ut särskilt för bryggeriprodukternas del.

Den totala alkoholkonsumtionen i hundra procentig alkohol per invånare åren 2005—2012, liter

År	Statistikförd konsumtion	Icke-statistikförd konsumtion	Total konsumtion
2005	8,2	2,3	10,5
2006	8,4	1,9	10,3
2007	8,7	1,8	10,5
2008	8,5	1,9	10,4
2009	8,3	1,9	10,2
2010	8,1	1,9	10,0
2011	8,2	1,9	10,1
2012	7,7	1,9	9,6

Den icke-statistikförda alkoholkonsumtionen, till vilken hör sådan alkohol som resenärer för med sig, olaglig och laglig hemtillverkning, alkohol som finländare konsumerar utomlands samt smuggling, har enligt beräkningar varit oförändrad de senaste åren. År 2012 var den icke-statistikförda konsumtionen per invånare 1,9 liter hundra procentig

alkohol och dess andel av den totala alkoholkonsumtionen var 19 procent. Tre fjärdedelar av den icke-statistikförda konsumtionen hänför sig till resandeförsel. Beaktansvärt är att resandeförselns andel 2003 innan regleringen slopades var endast cirka hälften av den icke-statistikförda konsumtionen. I följande tabell presenteras resultaten av en en-

kätundersökning om mängden alkoholdrycker som resenärer har fört in årligen under 2005—2012 (miljoner liter):

	Öl	Cider	Long drink	Vin	Mellan-produkter	Starka drycker	Sammanlagt	Sammanlagt: 100 % alkohol
2005	34,6	5,7	6,1	8,9	2,3	11,8	69,2	9,2
2006	25,2	4,3	6,3	8,0	2,0	8,9	54,6	7,2
2007	21,8	5,9	8,4	6,4	1,6	9,0	53,1	7,0
2008	20,7	5,5	6,5	7,3	2,1	9,6	51,7	7,3
2009	26,3	6,5	9,9	8,1	2,5	9,4	62,6	7,9
2010	24,4	6,7	12,9	9,5	2,4	8,9	64,7	7,9
2011	24,5	7,4	13,8	11,1	2,8	8,0	67,6	7,8
2012	28,5	5,7	9,5	10,8	2,3	8,2	65,0	7,7

Resandeförseln av alkohol förutspåddes öka i och med de skattehöjningar som inleddes 2008. Åren 2008 och 2009 ökade också resandeförseln med sammanlagt 13 procent, men enligt enkätundersökningen har den senare hållit sig i stora drag på 2009 års nivå. Enligt de senaste uppgifterna från 2013 har resandeförseln på årsnivå dock ökat i alla grupper av drycker. Omräknat till hundra procentig alkohol har ökningen uppgått till 11,5 procent och i totala liter till 16 procent.

I förhållande till den totala konsumtionen var resandeförseln andel år 2012 störst när det gäller starka alkoholdrycker. När det gäller dessa drycker har cirka en fjärdedel av den totala konsumtionen importerats skattefritt genom resandeförsel. Störst är resandeförseln av öl beräknad i införda liter, men i förhållande till den totala konsumtionen är den endast cirka sex procent. När det gäller cider, long drink -drycker samt vin är resandeförseln andel av den totala konsumtionen 13–17 procent. Det har inte funnits några tecken på att den olagliga importen ökat de senaste åren.

Prisutvecklingen på alkoholdrycker

I och med de fyra skattehöjningar som gjorts efter 2007 har realpriserna på alkoholdrycker stigit med i medeltal knappt 14 procent i jämförelse med 2012 beräknat efter den totala försäljningen. Detaljförsäljningspriserna har i medeltal stigit något mera än

detta och serveringspriserna något mindre, eftersom skattehöjningarnas direkta inverkan på serveringspriserna är mindre på grund av att priserna är högre. Prisstegringen på alkoholdryckerna beror förutom på höjningarna av alkoholskatten även på att mervärdesskatten höjdes till 23 procent år 2010.

Ölpriserna har stigit med nästan 17 procent sedan 2007, medan priserna på cider har stigit med fem procent och på svaga viner med knappt sju procent. Priserna på brännvin har stigit med nästan en femtedel. Realpriserna på alkoholdrycker var 2012 i genomsnitt på nästan samma nivå som före skattesänkningen 2003. Priserna på alkoholdrycker har efter det stigit på grund av den höjning av mervärdesskatten till 24 procent som trädde i kraft 2013.

Skatteinkomsterna

Utfallet av skatterna på alkoholdrycker ökade med knappt åtta procent till 1 381 miljoner euro 2012 jämfört med föregående år. Ökningen var en följd av skattehöjningen, eftersom skattebasen, det vill säga den skattepliktiga konsumtionen av alkohol, krympte med knappt två procent. År 2013 förutspås utfallet av skatten krympa något från 2012, eftersom den skattepliktiga konsumtionen av alkohol förutspås minska. Utfallet till staten av skatter på alkoholdrycker enligt dryckesgrupp under åren 2005—2012 är följande:

År	Öl	Vin	Mellan- produkter	Etyl- alkohol	Sammanlagt miljoner euro
2005	404	181	16	372	973
2006	402	194	16	380	992
2007	406	207	16	386	1 015
2008	431	228	17	416	1 092
2009	484	259	18	446	1 207
2010	528	286	19	451	1 284
2011	530	292	19	440	1 281
2012	581	327	19	454	1 381

Till följd av skattehöjningarna har utfallet av skatterna ökat med 36 procent under de senaste fem åren, alltså jämfört med 2007. Enligt uppgifterna om skatteutfallet har skattebasen av öl under de senaste fem åren krympt med knappt fyra procent. Etylalkoholgruppens skattebas har åter krympt med cirka 22 procent och mellanprodukternas med cirka 17 procent. Skattebasen av svaga drycker som tillverkat genom jäsning, alltså i första hand cider och long drink -drycker, har däremot ökat med nästan 12 procent jämfört med 2007.

Av skatteinkomsterna kommer 42 procent från öl, från starka alkoholdrycker kommer en tredjedel och från vin och andra drycker som tillverkats genom jäsning en fjärdedel. Mellanprodukterna andel av skatteinkomsterna är endast cirka en procent.

Under början av 2013 (åtta monader) har skattebasen för alkoholskatt minskat med 4,4 procent jämfört med motsvarande tidsperiod i fjol. Förändringen har varit exceptionellt stor.

1.3 Den internationella utvecklingen i Finlands grannländer

Sverige

Finlands och Sveriges alkoholpolitiska linjer har skilt sig från varandra när det gäller tillgänglighets- och skattepolitiken. I Sverige har exempelvis tillgången på öl begränsats mer än i Finland. I dagligvarubutiker i Sverige kan säljas endast sådan öl som innehåller mindre än 3,5 volymprocent etylalkohol. Den i Finland vanliga mellanölen säljs i Sverige endast i Systembolagets affärer.

Till skillnad från Finland och Danmark har Sverige inte i samband med slopandet av EU:s interna importkvoter sänkt den höga alkoholbeskattningen. Till följd av detta ökade resandeförseln avsevärt redan under 2000-talets första år. Sedan dess har resandeförseln i Sverige minskat.

I Sverige ligger nivån på den totala alkoholkonsumtionen numera under nivån i Finland, men den icke-statistikförda konsumtionen utgör en större del av den totala konsumtionen. Trots att resandeförseln har minskat den senaste tiden uppskattas den icke-statistikförda alkoholkonsumtionen i Sverige fortfarande utgöra 21 procent av den totala alkoholkonsumtionen, medan motsvarande andel uppskattades vara 19 procent i Finland år 2012. Dessutom beräknas cirka sex procent av alkoholkonsumtionen i Sverige utgöras av olaglig import av alkohol. I Finland är andelen olaglig import uppskattningsvis cirka en procent.

Estland

I Estland har den totala alkoholkonsumtionen minskat de senaste åren, men nivån är något högre än i Finland. I Estland är problemet den olagliga försäljningen av alkohol, som utgör drygt sex procent av den totala konsumtionen. Den olagliga alkoholen kommer i huvudsak från Ryssland, där priset är betydligt lägre än i Estland.

Skillnaden i euro mellan Finlands och Estlands priser på alkoholdrycker är betydande, och den har ökat i och med höjningarna av alkoholskatten i Finland. Också i Estland har man höjt alkoholskatterna de senaste åren, men eftersom utgångsnivån för beskattningen är låg, har höjningarna lett till att prisskillna-

den jämfört med Finland krympt endast litet. I Estland har man beslutat att även i framtiden höja alkoholskatterna med fem procent per år till 2016.

Man kan säga att den relativa prisskillnaden har förblivit i stort sett oförändrad de senaste åren när det gäller såväl öl som starka alkoholdrycker, så att de billigaste starka alkoholdryckerna och öl som säljs i Estland är under hälften av priserna på de billigaste motsvarande dryckerna i Finland. År 2012 var detaljförsäljningspriset på inhemsk vodka i den billigaste prisklassen i Estland i medeltal 9,99 euro per liter, medan de billigaste starka dryckerna i Finland kostade cirka 24 euro per liter. I de billigaste flerpacken var literpriset på öl i Estland cirka 1,3 euro per liter 2012, då medelpriset på öl i Finland var drygt fyra euro per liter. Som billigast var literpriset på öl i Finland cirka 2,5–3,0 euro per liter.

1.4 Bedömning av nuläget

Nivån på alkoholbeskattningen i Finland anpassades 2004 till slopandet av begränsningarna för resandeförseln. Åren 2008, 2009 och 2012 höjdes skatterna måttligt efter det att läget blev stabilt i samband med skattnedsättningen. Syftet med skattehöjningarna var att öka statens skatteinkomster samt minska den totala alkoholkonsumtionen och därigenom alkoholskadorna.

Höjningarna av alkoholskatten har minskat den totala alkoholkonsumtionen, vilket också har minskat alkoholskadorna. Under de senaste fem åren har till exempel antalet fall av rattfylleri minskat med ungefär en tredjedel och antalet fall där polisen larmats till hemmen med ungefär fem procent. Vårdperioderna för alkoholrelaterade sjukdomar på sjukhusens bäddavdelningar har åter minskat med cirka 12 procent och de alkoholrelaterade dödsfallen med ungefär 16 procent.

Alkoholbruket och berusningsdrickandet hos barn och ungdomar ökade mycket före millennieskiftet, men enligt undersökningarna minskade det på 2000-talet. Särskilt när det gäller de yngre åldersgrupperna har utvecklingen varit positiv. Nykterism har blivit vanligare, och alkoholbruket och berusningsdrickandet har minskat. Alkoholbruket och

berusningsdrickandet i åldersgruppen 15–24 år har inte utvecklats lika positivt som i de yngre åldersgrupperna. Å andra sidan tyckts till exempel antalet nyktra kvinnor i denna åldersgrupp ha ökat och männens berusningsdrickande minskat. Trots detta dricker sig 13 procent av männen i åldern 15–24 år och nio procent av kvinnorna i åldern 15–24 år berusade en gång i veckan. Att hålla en tillräckligt hög nivå på alkoholskatten för att dämpa ungdomars alkoholkonsumtion är motiverat på grund av hälsopolitiska skäl.

För att resandeförseln inte ska minska på skattebasen av alkohol bör man fortsättningsvis utveckla alkoholskattepolitiken långsiktigt och samtidigt försöka undvika stora eller snabba skatteändringar. Det finns ett klart samband mellan den inhemska prisnivån på alkoholdrycker och resandeförseln och risken är att en stor inhemsk prishöjning ökar inte bara den lagliga resandeförelsen utan också den olagliga langningen i hemlandet av alkohol som införts av resande.

Resandeförelsens andel av den totala konsumtionen av olika alkoholdrycker varierar mycket. Detta har betydelse vid bedömningen av hur skattehöjningarna inverkar på resandeförelsen av olika drycker.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

2.1 Målsättning

Syftet med propositionen är att utöka statens skatteinkomster. Skattehöjningen sker i överensstämmelse med programmet för statsminister Jyrki Katainens regering. För att förebygga skador av alkohol och tobak ska enligt regeringsprogrammet beskattningen av dessa skäras genom att i möjligaste mån beakta hur resandeförelsen och den olagliga marknaden utvecklas. Propositionens syfte är dessutom att minska alkoholskadorna hos hela befolkningen. Enligt erfarenheterna från tidigare skattehöjningar och enligt undersökningar inverkar beskattningen av alkoholdrycker på så sätt att alkoholkonsumtionen minskar. I propositionen har avsikten varit att omsätta och beräkna skattehöjningarna för alkoholdrycker så att de inte i betydande om-

fattning leder till att resandeförseln ersätter den inhemska försäljningen. Stora höjningar kan leda till en okontrollerbar ökning av resandeförseln, och detta kan innebära att de ökade skatteinkomsterna som följer av skattehöjningarna blir små.

2.2 De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås det att punktskatten på alkoholdrycker höjs. På grund av den ökade resandeförseln och den minskade skattebasen under början av 2013 föreslås att höjningen ska uppgå till ca hälften av det som beslutades vid regeringens ramförhandlingar våren 2013.

Punktskatten på alkoholdrycker höjs så att skattebördan på alla alkoholdrycker stiger lika mycket i euro i relation till den rena alkohol som dryckerna innehåller. Det föreslås att alkoholskatten höjs med cirka 2,15 euro per liter 100-procentig alkohol. Till följd av höjningen stiger punktskatten på öl 8,2 procent, på vin som innehåller 12,5 procent alkohol cirka 8,6 procent och på starka alkoholdrycker cirka 5,3 procent.

Den föreslagna höjningen bibehåller den nuvarande skattestrukturen och behandlar således olika dryckesgrupper jämbördigt med avseende på deras alkoholhalt. En procentuellt lika stor skattehöjning för alla dryckesgrupper skulle innebära att priserna på starka drycker skulle stiga mera i euro. Genom tidigare skattehöjningar har skatten på starka alkoholdrycker stigit klart mera i euro än för andra drycker. Vid en procentuell lika stor skattehöjning blir särskilt skattehöjningen i euro mindre för vin än för andra dryckeskategorier. Det bör emellertid påpekas att även efter den föreslagna skattehöjningen är skattebördan på starka alkoholdrycker cirka 40 procent högre än skattebördan på öl och exempelvis nästan 70 procent högre än skattebördan på 12,5-procentigt vin.

Till följd av den föreslagna skattehöjningen stiger priserna på alkoholdrycker jämnare mellan olika dryckesgrupper jämfört med en procentuellt jämn förhöjning. Detta är motiverat med tanke på konsumtionen av olika dryckesgrupper. Konsumtionen av starka alkoholdrycker har minskat med en fjärdedel

under de senaste fem åren, medan särskilt konsumtionen av vin har ökat i jämn takt och ölkonsumtionen har hållit sig relativt stabil. När man jämför vad ren alkohol kostar i olika drycker, finns den billigaste alkoholen för närvarande i de billigaste mellanprodukterna och vin samt i öl då det säljs till rabatterat pris. Till följd av de skattehöjningar som företagits 2008–2012 har skatten för dessa dryckesgrupper stigit minst i euro. På motsvarande sätt har prisskillnaden mellan å ena sidan de billigaste mellanprodukterna och vin och å andra sidan de billigaste starka alkoholdryckerna ökat, eftersom skattebördan på starka alkoholdrycker har ökat mest.

Den föreslagna skattehöjningsmodellen är också motiverad med tanke på risken för ökad resandeförsel. Särskilt vid en stor skattehöjning på starka alkoholdrycker är risken att den inhemska prishöjningen leder till att resandeförseln ökar avsevärt. Ungefär hälften av den alkohol som förs in av resande är starka drycker, eftersom det är lätt att föra in stora mängder av dem och prisskillnaden jämfört med Estland är stor. Andelen öl och vin av resandeförseln är åter en knapp femtedel för vardera.

I samband med budgetpropositionen för 2014 lämnar regeringen även ett förslag om att höja punktskatten på läskedrycker. Med läskedrycker avses sådana drycker som innehåller högst 1,2 volymprocent etylalkohol. I fråga om öl är gränsen 0,5 volymprocent. För att inte skatten på de drycker som ska beskattas som alkoholdrycker ska vara under läskedryckernas skattenivå, föreslås det att punktskatten på sådana alkoholdrycker som innehåller högst 2,8 volymprocent alkohol höjs med 100 procent till nivån för punktskatten på läskedrycker. Trots att dessa dryckers andel av alkoholdryckerna är mycket liten, har utgångspunkten varit att de ska beskattas åtminstone på samma nivå som sådana alkoholfria drycker och drycker innehållande endast litet alkohol som beskattas som läskedrycker.

Vid beräkningen av höjningarna för olika produktgrupper har man försökt säkerställa att EU-lagstiftningens krav på icke-diskriminering uppfylls.

I följande tabell presenteras enligt produktgrupp de skattebelopp som gäller för närva-

rande samt de som föreslås.

Etylalkoholhalt i volymprocent	Gällande skatte- belopp	Förslag
Öl		
— över 0,5 men högst 2,8	4	8 cent/centiliter etylalkohol
— över 2,8	29,90	32,05 cent/centiliter etylalkohol
Viner och andra genom jäsning tillverkade alkoholdrycker		
— över 1,2 men högst 2,8	11	22 cent/liter av färdig alkoholdryck
— över 2,8 men högst 5,5	159	169 cent/liter av färdig alkoholdryck
— över 5,5 men högst 8	244	261 cent/liter av färdig alkoholdryck
— över 8 men högst 15	312	339 cent/liter av färdig alkoholdryck
Viner		
— över 15 men högst 18	312	339 cent/liter av färdig alkoholdryck
Mellanprodukter		
— över 1,2 men högst 15	379	411 cent/liter av färdig alkoholdryck
— över 15 men högst 22	625	670 cent/liter av färdig alkoholdryck
Etylalkohol produkter som hör till position 2208 i tulltariffen:		
— över 1,2 men högst 2,8	4	8 cent/centiliter etylalkohol
— över 2,8	43,40	45,55 cent/centiliter etylalkohol
Andra	43,40	45,55 cent/centiliter etylalkohol

I propositionen har beaktats att det sänkta beloppet för punktskatten på mellanprodukter enligt artikel 18.3 i strukturdirektivet får vara högst 40 procent lägre än det normala beloppet för den nationella punktskatten på mellanprodukter. Skattenedsättningen på mellanprodukterna får inte heller vara mindre än det normala beloppet för den nationella punktskatten på vin.

Efter det att alkoholskatten höjs enligt förslaget är alkoholskatten på etylalkohol 45,55 euro liter beräknat i hundraprocentig alkohol. När det gäller de mellanprodukter som innehåller 22 volymprocent alkohol föreslås en skatt på 30,45 euro per liter, och för vin som innehåller 12,5 volymprocent alkohol ett skattebelopp på 27,12 euro per liter hundraprocentig alkohol. Skatten på öl per liter hundraprocentig alkohol ska efter den höjning som föreslås uppgå till 32,05 euro.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

Som en följd av den föreslagna höjningen av alkoholskatten kommer inflödet av alkoholskatt till staten årsvis att öka med uppskattningsvis cirka 63 miljoner euro jämfört med en situation där ingen höjning företas. Av detta kommer ca 58 procent från öl, cirka 8 procent från andra svaga drycker som framställts genom jäsning, cirka 16 procent från vin, 17 procent från drycker i etylalkoholgruppen och resten från mellanprodukter.

Med beaktande av den inverkan som punktskatternas redovisningsperioder har på det årliga utfallet samt erfarenheterna av de skattskyldigas förberedelser inför en skattehöjning beräknas utfallet av alkoholskatten 2014 öka med ca 56 miljoner euro som en följd av höjningen. Det är dock möjligt att ut-

fallet av alkoholskatten blir lägre ifall den ekonomiska utvecklingen blir sämre än väntat. Utfallet av alkoholskatt uppskattas uppgå till ca 1,45 miljarder euro 2014.

Till följd av skattehöjningen stiger priserna på alkoholdrycker med i medeltal 2,3 procent. Prisändringen fördelar sig relativt jämnt mellan olika dryckesgrupper så att t.ex. priserna på starka alkoholdrycker uppskattas stiga med i medeltal cirka 2,2 procent, på öl och vin med i medeltal 2—2,5 procent och på mellanprodukter med i medeltal 3,7 procent. I prisberäkningarna har antagits att skattehöjningarna överförs fullt ut på konsumentpriserna.

Genom att serveringspriserna är högre än detaljhandelspriserna höjs dessa i och med skattehöjningen mindre i förhållande till detaljhandelspriserna. Förslaget direkta konsekvenser för serveringsbranschen är därmed mindre än för detaljhandeln. Serveringskonsumtionen utgör för tillfället cirka 14 procent av den statistikförda konsumtionen.

Som en följd av den stegring av priserna på alkoholdrycker som beror på skattehöjningen kommer skattebasen för alkoholskatten, det vill säga den statistikförda konsumtionen, uppskattningsvis att minska, och en del av konsumtionsminskningen att ersättas av resandeförsel. På grund av skattehöjningen beräknas den skattebelagda alkoholkonsumtionen minska med ca två procent per år jämfört med om skatteändringar inte görs. Med anledning av att resandeförseln har ökat bedöms den totala alkoholkonsumtionen inte minska med mer än ca en procent.

Bedömningen av skattehöjningarnas verkningar försvåras av att olika faktorer inverkar i olika riktningar. För det första antas den statistikförda alkoholkonsumtionen minska på grund av att priserna stiger. De priselasticitetsvärden för efterfrågan på alkoholdrycker som har använts vid uppskattningen av minskningen i den statistikförda konsumtionen är -1,11 för starka drycker och mellanprodukter, -1,32 för vin och -0,48 för öl. Dessutom ersätter resandeförseln en del av minskningen av den statistikförda konsumtionen, vilket beaktas i prognosen för den totala konsumtionen. Även en eventuell ökning av till exempel resorna till närområden när

det ekonomiska läget är svagt kan leda till att resandeförseln ökar mera än beräknat.

Propositionen inverkar inte på övriga indirekta skatteinkomster även om överföringen av punktskattehöjningen på produktens pris samtidigt också höjer produktens mervärdesskatt. Det totala utfallet av mervärdesskatt förväntas dock inte öka till följd av de ändringar som föreslås. Prisstegringen på alkoholdryckerna kan eventuellt öka mervärdesskatteutfallet från skattepliktiga produktgrupper, men samtidigt antas den minska skatteutfallet från annan konsumtion och därför skulle förändringen inte ha någon avsevärd inverkan på det totala utfallet.

Konsumentprisindex förväntas på grund av skattehöjningen stiga cirka 0,2 procentenheterna mera än den skulle göra utan höjningen. Det betyder att de utgifter som är bundna till den offentliga ekonomins konsumentprisindex antas öka en aning som en följd av skattehöjningen. Större betydelse än dessa indexbundna andelar har de sociala förmånerna för hushåll, som exempelvis pensionerna.

Det är svårt att uppskatta hur höjningen av punktskatterna på alkohol kommer att påverka hushållens ekonomiska välfärd. Det finns inget färskt individualiserat och specificerat material över den finländska alkoholkonsumtionen som också skulle innehålla uppgifter om hushållens medlemmar och ekonomiska ställning. Den totala alkoholkonsumtionen och konsumtionens struktur skiljer sig mellan olika socialgrupper.

Enligt en utredning som finansministeriet låtit Statens ekonomiska forskningscentral göra försvagar höjningarna köpkraften för de lägsta inkomstklasserna mest, då man antar att konsumtionen inte förändras. I den lägsta inkomstdecilen minskar höjningen de inkomster som står till förfogande med i genomsnitt 0,18 procent och i den högsta inkomstdecilen med 0,08 procent. I undersökningen, som kartlägger effekterna på inkomstfördelningen, har man som bakgrundsmaterial använt Statistikcentralens konsumtionsundersökningar av hushållens konsumtion år 2006.

Höjningen ökar inkomstskillnaderna mellan hushållen i någon mån. Höjningarna av förmåner som är bundna till prisutvecklingen kompenserar för en del av den försvagade

köpkraften framför allt i de lägsta inkomstklasserna.

3.2 Samhälleliga konsekvenser

Sociala och hälsomässiga konsekvenser

Den totala alkoholkonsumtionens korrelation med sociala problem och hälsorisker har varit så gott som oföränderlig trots att det även är många andra faktorer än den förbrukade alkoholmängden som förorsakar dessa skador. Enligt en grov bedömning kommer de föreslagna skattehöjningarna att leda till att de alkoholrelaterade sociala problemen och hälsoriskerna minskar i samma proportion som den totala alkoholkonsumtionen när man ser till hela befolkningen. Om totalkonsumtionen kommer att minska enligt uppskattningarna är osäkert eftersom det är svårt att förutspå den ekonomiska utvecklingen och dess konsekvenser.

En allmän bedömning av utvecklingen har inte lika stor betydelse som förut på grund av att alkoholbruket varierar beroende på befolkningsgrupp. Många alkoholrelaterade skador verkar koncentrera sig till den grupp som består av storkonsumenter av alkohol. Man kan också anta att ungdomars alkoholkonsumtion kan vara känsligare för prisändringar än vad vuxnas konsumtion är. Ungdomar har mindre pengar till sitt förfogande och mindre möjligheter att skaffa alkohol genom resandeförsel.

Konsekvenser för den allmänna ordningen och tryggheten

Skattehöjningen antas ha positiva konsekvenser vad gäller de skador som relaterar till den allmänna ordningen och säkerheten. Den totala alkoholkonsumtionens korrelation med brottsligheten har varit konstant i Finland när det gäller onykterhet i trafiken samt brott mot liv och hälsa, och därmed förväntas åtminstone dessa brott minska som en följd av skattehöjningen. Vid sidan av de positiva konsekvenserna av skattehöjningen kommer de höjningar som föreslås sannolikt dock också att öka de skador som uppkommer på grund av den ökade resandeförseln.

Konsekvenser för myndigheternas och företagens verksamhet

Propositionen beräknas ha konsekvenser för närings- och konkurrenspolitiken. Den inhemska bryggeriindustrin och den inhemska alkoholdrycksindustrin är såväl direkt som indirekt betydande arbetsgivare i Finland. En minskad efterfrågan kan innebära att inhemska tillverkare pressas till att minska produktionsmängden, och detta kan i sin tur inverka på sysselsättningen inom branschen. Under hård konkurrens kan dessutom inte punktskatten nödvändigtvis överföras till sitt fulla belopp till priserna. Höjningen av alkoholskatten har motsvarande konsekvenser för verksamheten inom turist- och restaurangbranschen och handeln.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet i samarbete med social- och hälsovårdsministeriet.

Propositionen hänför sig till den skattepolitiska linjen i statsminister Jyrki Katainens regeringsprogram, där det sägs att i syfte att förebygga de skadliga verkningarna av alkohol skärps beskattningen av dessa produkter i möjligaste mån med beaktande av utvecklingen på den illegala marknaden.

Yttrande om propositionen har begärts hos Finlands näringsliv rf, Livsmedelsindustriförbundet rf, Alkoholijuomateollisuusyhdistys, Förening för Finlands Alkoholdryckhandel rf, Bryggeri- och läskedrycksindustriförbundet rf, Småbryggeriförbundet rf, Finlands Dagligvaruhandel rf samt Turism- och Restaurangförbundet rf.

Remissyttranden lämnades av Alko Ab, Alkoholijuomateollisuusyhdistys, Förening för Finlands Alkoholdryckhandel rf, Bryggeri- och läskedrycksindustriförbundet rf, Småbryggeriförbundet rf och Finlands Dagligvaruhandel rf, Finlands näringsliv rf och Turism- och Restaurangförbundet rf.

I utlåtandena motsatte man sig en höjning av alkoholskatten eller krävde att den skulle skjutas upp tills utmaningarna gällande resandeförseln retts ut. En höjning av skattenivån, som i internationell jämförelse redan sedan tidigare är hög, ansågs öka resandeförseln.

förseln och parallellimporten ytterligare, öka den illegala handeln och förmedlingen och försvaga de inhemska aktörernas konkurrenskraft och sysselsättningsmöjligheter. Om målet är en sänkning av den totala konsumtionen ansågs attitydfostran och samarbete mellan aktörerna vara effektivare än skatteförhöjningar. Enligt Finlands Dagligvaruhandel rf behövs ett halvt års övergångstid för ändringar i prissättningen och datasystem ifall höjningen träder i kraft.

I flera yttranden föreslogs att det ska föreskrivas om en anmälningsskyldighet för dem som för in större mängder och referensnivåer samt att man ska se till att myndigheterna har tillräckliga övervakningsresurser. Också Alko var oroad över den ökande resandeförseln och föreslog att alkoholskattens nivå bör ses över om resandeförseln ökar ytterligare. I vissa yttranden förhöll man sig även med reservation till att mäta den icke-statistikförda konsumtionen med en enkät.

Enligt Alkoholijuomateollisuusyhdistys och Förening för Finlands Alkoholdryckhandel rf är den modell som lagts fram om höjningen genomförs så tillvida rimlig att den inte höjer skatten på starka alkoholdrycker proportionellt sett mer än skatten för övriga grupper. Enligt dessa yttranden bör tyngdpunkten när man eftersträvar en lägre totalkonsumtion av alkohol ligga på beskattningen av den mest konsumerade gruppen av drycker, dvs. svaga alkoholdrycker. Höjningen för viner ansågs vara oskäligt hög. Enligt bryggeribranschen borde konsumtionen däremot styras till svagare drycker, och i utlåtandena konstaterades att alkoholskatten

gynnar starka alkoholdrycker, viner och mellanprodukter. Skatteskillnaden mellan starka alkoholdrycker och öl hör redan nu till de minsta i EU, och granskat enligt realprisindex har priserna på bryggeriprodukter ökat mest under de senaste åren. Enligt dessa yttranden borde punktskatten på öl sänkas för att trygga inhemska arbetsplatser. Småbryggeriförbundet föreslog också en ny skatteklass för det så kallade II-ölet, dvs. öl med en volymprocent på 2,8–3,5.

Efter utlåtandena har propositionen ändrats så att man i detta skede genomför ungefär hälften av den höjning av punktskatten som regeringen tidigare dragit upp riktlinjer om.

5 Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2014 och avses bli behandlad i samband med den. Höjningen av alkoholskatten på mycket svaga drycker hänför sig dessutom till regeringens proposition i samband med budgetpropositionen för 2014 om förslag till lag om ändring av lagen om punktskatt på sötsaker, glass och läskedrycker, i vilken det föreslås att punktskatten på sådana drycker som ska avses vara läskedrycker ska höjas.

6 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2014.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***Lag****om ändring av bilagan till lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras bilagan till lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker (1471/1994), sådan den lyder i lag 1235/2011, som följer:

Denna lag träder i kraft den _____ 20 . _____

Helsingfors den 10 oktober 2013.

Statsminister

JYRKI KATAINEN

Förvaltnings- och kommunminister *Henna Virkkunen*

*Bilaga***ACCISTABELL**

Etylalkoholhalt i volymprocent	Produkt- grupp	Skattebelopp
<i>Öl</i>		
— över 0,5 men högst 2,8	11.	8,00 cent/centiliter etylalkohol
— över 2,8	12.	32,05 cent/centiliter etylalkohol
<i>Viner och andra genom jäsnings tillver- kade alkoholdrycker</i>		
— över 1,2 men högst 2,8	21	22,00 cent/liter färdig alkoholdryck
— över 2,8 men högst 5,5	22	169,00 cent/liter färdig alkoholdryck
— över 5,5 men högst 8	23	261,00 cent/liter färdig alkoholdryck
— över 8 men högst 15	24	339,00 cent/liter färdig alkoholdryck
<i>Viner</i>		
— över 15 men högst 18	25	339,00 cent/liter färdig alkoholdryck
<i>Mellanprodukter</i>		
— över 1,2 men högst 15	31	411,00 cent/liter färdig alkoholdryck
— över 15 men högst 22	32	670,00 cent/liter färdig alkoholdryck
<i>Etylalkohol</i> produkter som hör till position 2208 i tulltariffen:		
— över 1,2 men högst 2,8	41	8,00 cent/centiliter etylalkohol
— över 2,8	45	45,55 cent/centiliter etylalkohol
<i>Övriga</i>	46	45,55 cent/centiliter etylalkohol

*Gällande lydelse***ACCISTABELL**

Etylalkoholhalt i volymprocent	Produkt- grupp	Skattebelopp
<i>Öl</i>		
— över 0,5 men högst 2,8	11.	4,00 cent/centiliter etylalkohol
— över 2,8	12.	29,90 cent/centiliter etylalkohol
<i>Viner och andra genom jäsnings tillver- kade alkoholdrycker</i>		
— över 1,2 men högst 2,8	21	11,00 cent/liter färdig alkoholdryck
— över 2,8 men högst 5,5	22	159,00 cent/liter färdig alkoholdryck
— över 5,5 men högst 8	23	244,00 cent/liter färdig alkoholdryck
— över 8 men högst 15	24	312,00 cent/liter färdig alkoholdryck
<i>Viner</i>		
— över 15 men högst 18	25	312,00 cent/liter färdig alkoholdryck
<i>Mellanprodukter</i>		
— över 1,2 men högst 15	31	379,00 cent/liter färdig alkoholdryck
— över 15 men högst 22	32	625,00 cent/liter färdig alkoholdryck
<i>Etylalkohol</i> produkter som hör till position 2208 i tulltariffen:		
— över 1,2 men högst 2,8	41	4,00 cent/centiliter etylalkohol
— över 2,8	45	43,40 cent/centiliter etylalkohol
<i>Övriga</i>	46	43,40 cent/centiliter etylalkohol

*Föreslagen lydelse***ACCISTABELL**

Etylalkoholhalt i volymprocent	Produkt- grupp	Skattebelopp
<i>Öl</i>		
— över 0,5 men högst 2,8	11.	8,00 cent/centiliter etylalkohol
— över 2,8	12.	32,05 cent/centiliter etylalkohol
<i>Viner och andra genom jäsnings tillver- kade alkoholdrycker</i>		
— över 1,2 men högst 2,8	21	22,00 cent/liter färdig alkoholdryck
— över 2,8 men högst 5,5	22	169,00 cent/liter färdig alkoholdryck
— över 5,5 men högst 8	23	261,00 cent/liter färdig alkoholdryck
— över 8 men högst 15	24	339,00 cent/liter färdig alkoholdryck
<i>Viner</i>		
— över 15 men högst 18	25	339,00 cent/liter färdig alkoholdryck
<i>Mellanprodukter</i>		
— över 1,2 men högst 15	31	411,00 cent/liter färdig alkoholdryck
— över 15 men högst 22	32	670,00 cent/liter färdig alkoholdryck
<i>Etylalkohol</i> produkter som hör till position 2208 i tulltariffen:		
— över 1,2 men högst 2,8	41	8,00 cent/centiliter etylalkohol
— över 2,8	45	45,55 cent/centiliter etylalkohol
<i>Övriga</i>	46	45,55 cent/centiliter etylalkohol